

poviedka č. 3

Cesta na Mars

Miloval som spoznávať veci. Vždy som sa zaujímal o vesmír. Ako dieťa som sníval, že si postavím vlastnú raketu a poletím na Mars. Vo svojej izbe som mal na stenách farebné plagáty, na ktorých boli všetky planéty slnečnej sústavy, slnko, meteority, hviezdy a podobné. Najviac sa mi však páčil plagát s Neilom Armstrongom. Predstavoval som si, aké to musí byť taký slávny. Túžil som, aby som bol aj ja hviezda s hashtagom: Prvý pozemšťan na Marse. Ako som rástol, moje sny sa rozvíjali, vyštudoval som astronómiu a podarilo sa mi zostaviť vlastnú raketu, ktorá ma mala dostaviť na Mars...

Nastal deň, keď sa mi mal splniť môj najväčší sen. Môj najlepší priateľ Hardin – taktiež blázon do vesmíru bude cestovať so mnou. Trhalo mi srdce, že sa musím rozlúčiť so svojou rodinou. Báľ som sa, že ich nikdy neuvidím.

S Hardinom sme sa stretli pred raketou. Páni. Bolo tam toľko ľudí, že ak by som ich mal spočítať, počítal by som do rána. Zrazu som pocítil na srdci pýchu. S Hardinom sme mali byť prví, kto sa dostali na Mars. Keď nám ľudia tleskali a kričali naše mená, bol to neuveriteľný pocit. A je to tu, posledné objatia, lúčenie. Keď som kráčal smerom ku rakete, ťažoba na srdci bola neopísateľná, lenže túžba objavovať bola väčšia. Nasadli sme do svojich kresiel, pripútali sa a čakali na odštartovanie. Bol som veľmi nervózny. Báľ som sa čo tam na nás čaká. Tri-dva-jeden- LETÍME! Keď sme sa ocitli vo vzduchu, napätie medzi mnou a Hardinom sa dalo krájať. Nakoniec sa mi prihovril a celé hodiny sme sa rozprávali o školských časoch. Kontrolovali sme vysielacky a všelijaké prístroje v rakete. Hardin šiel skontrolovať kyslíkové bomby a uistiť sa, že nám vydržia až domov.

Vtom veľký tresk! Udreľ do nas veľký meteorit a utrhol nám spodnú časť rakety. Och, nie! V tom momente som si uvedomil, že kyslíkové bomby boli uložené v spodnej časti. Bol tam Hardin.. a zrazu to na mňa prišlo. Smútok a plač. Po pár dňoch som sa zotavil a napísal som tento list. Áno, možno sa na Mars dostanem. Ale naspäť nebudem mať žiadnu zásobu kyslíku. Stratil som najlepšieho priateľa, stratil som rodinu a o pár dní zomriem aj ja. Netuším, či tento list niekto nájde...

Týmto listom sa chcem poďakovať všetkým, ktorí mi verili...

Thomas Scott, 2308